

יֵאמֹר רַבֵּנוּ יוֹי כִּסְפֵּיךָ שֶׁכִּכְרָךְ שִׁתְּהָ וְשִׁתְּהָ שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדָּבָר עֲמָנוּ יִכּוּלִים לְהוֹיֵת עַל יָדָהּ אִישׁ כֶּשֶׁד וְיִאֲפֹז צִדִּיק גָּמוּר
בַּעֲזָרָת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמָיָה

חַיִּים זָכוּ

(חֲסִידֵי אֲבֹתֵינוּ) מְרַבֵּת מִדְּבָרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

פְּנִינִים יְקָרִים
מְלֻקָּטִים כִּכְתָּבָם וְכִלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַק' וְתַלְמִידָיו זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמֵי הַנֶּחֱל גֹּבַע מְקוֹר חֲכָמָה

תשפ"ו

סוֹמָת
וְשִׁמְחַת תּוֹרָה

גליון תמ"ו

טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב ה'
וְאִדְךָ זֵיל גָּמוּר בִּסְפֵּרֵי הַק' הַמְלָאִים כָּל טוֹב

כִּי כָל שִׁתְּהָ שְׁלֵי הִיא הַתַּעֲרָרוֹת נִפְלָא וְנִבְרָא מֵאֵד וְדִדְךָ יִשְׁרָה וְנִכְוֶנָה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּבָרָתוֹ יִהְיֶה לְפָנֶיךָ מִלְּאִיזָה מְרַבֵּת מִדְּבָרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

הַעֲקָר הוּא הַלֵּב

אָמְרוּ רַז"ל אֶתְרוּג דּוֹמָה לֵלֵב שֶׁשָּׁם עֵקֶר הַמִּלְחָמָה שָׁבִין שְׁנֵי הַיִּצְרִין שֶׁהֵם בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁבֵלֵב וְכו', **וְעַל כֵּן בָּאָרוּ רַז"ל בְּעֵנִין הָאֶתְרוּג הַלְכוֹת הַרְבֵּה**. וְזֶה אֶתְרוּג הַיֵּבֶשׁ שֶׁאֵינוֹ מוֹצִיא שׁוּם לֶחֶה וְאֵז הוּא בְּבַחֲנִית מִיתַת הַלֵּב כִּי שִׁלַּט בּוֹ הַמַּלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא דְּמוֹתָא בְּחִינַת עֲשׂוֹ שְׁאֵמֵר בְּפִיו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לְמוֹת, וְעַל כֵּן הוּא פָּסוּל, כִּי נִפְסַק וְנִתְרַחַק לְגַמְרֵי מִבְּחִינַת מִימֵי הַחֲכָמָה וְהַדְּעַת דִּקְדֻּשָּׁה וּמִימֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁמֵּהֵם עֵקֶר הַחַיּוֹת וְהַלְחוֹת שֶׁבְּאֶתְרוּג, וְכֵן אִם נִקְבַּה מִפְּלֶשׁ כָּל שֶׁהוּא, וַיֵּשׁ בּוֹ חֶסְרוֹן מִשְׁהוֹ, בְּזֶה רָאִינוּ גַם כֵּן שֶׁשִּׁלַּט בְּלָבוֹ כֹּחַ הַסִּטְרָא אַחְרָא וְהַיִּצֵּר הָרַע כָּל כָּךְ עַד שֶׁעָבַר הַפֶּגֶם כָּל לְבוֹ מֵעָבַר לְעָבַר וְכו', וְכֵן בַּהֲרֵבָה מְקוֹמוֹת בְּסֵפֶר מִשְׁלֵי קוֹרָא **לְהַכְסִיל וְהָרָשָׁע הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר עֲצַת יִצְרוֹ בְּשֵׁם חֶסֶד לֵב**.

וְזֶה שֶׁכָּתַב שָׁם בַּהֲג"ה שֶׁנִּהְיָה לְהַכְשִׁיר הַנִּקְבִּים שֶׁנַּעֲשׂוּ בַּעֲדוֹ בְּמַחְבֵּר בְּאֵילָן עַל יְדֵי קוֹצִים וְכו' עֵין שָׁם, **הֵינּוּ כִּי כָּל זְמַן שֶׁמַּחְבֵּר לְעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּתַמִּידוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים אֵז יְכוּלִין לְהַתְתִּיק אֶפְּלֵי נִקְבִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם חֶסְרוֹן וַיּוֹקֶרֶם עֲלֵיהֶם עוֹר וּבִשּׁוֹר**.

וְעֵין שָׁם גַּם כֵּן לְעֵנִין אִם הַנִּקְבִּים הוּא כְּאִסָּר, וְזֶה מִבְּאֵר עַל פִּי מַה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (בְּרִכּוֹת דף כ"ח) לְעֵנִין הַכְּרִיעוֹת שֶׁבְּתַפְּלָה שֶׁהוּא **לְהִרְאוֹת שֶׁמִּקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וּמוֹרָאוֹ וְנִכְנָע לִפְנֵיו** אָמְרוּ שָׁם עוֹלָא אָמַר עַד כְּדֵי שֶׁיִּרְאֶה אִסָּר כִּנְגַד לְבוֹ וְעֵין שָׁם עוֹד וְהַמּוֹבֵן שָׁם לְכַאוֹרָה הוּא דֵּר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי סְבִירָא לִיהַ שֶׁצָּרִיךְ לְכַרֵּעַ דִּיִּיקָא עַד שֶׁיִּתְפַּקְקוּ כָּל חֲלִיּוֹת שֶׁבְּשִׁדְרָה וְזֶה מוֹרָה עַל הַכְּנָעָה גְּדוּלָה שֶׁיִּכְרַע כָּל גּוֹפּוֹ וְעוֹלָא סְבִירָא לִיהַ דְּדֵי כְּשִׁמְרָא הַהַכְּנָעָה עַד שֶׁיִּרְאֶה כְּאִסָּר כִּנְגַד לְבוֹ **כִּי הַלֵּב הוּא הָעֵקֶר שֶׁבְּגוֹף** כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב מִכָּל מִשְׁמֵר נִצֹּר לְבָבְךָ כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצֵאוֹת חַיִּים, וְר' חֲנִינָא סְבִירָא לִיהַ דְּדֵי בְּנִעְנוּעַ הָרָאשׁ לְבַד וְכו' ע"ש. עַל כָּל פָּנִים מִבְּאֵר שֶׁהַכְּנָעַת הַלֵּב בְּאַמֶּת לְקַבֵּל עָלָיו מוֹרָא שָׁמַיִם הוּא שֶׁנִּרְאֶה כְּאִסָּר כִּנְגַד לְבוֹ וְעַל כֵּן אִם יֵשׁ בְּאֶתְרוּג שֶׁהוּא כִּנְגַד הַלֵּב נִקְבַּה כְּאִסָּר פּוֹסֵל בּוֹ אֵף שֶׁאֵינוֹ מִפְּלֶשׁ כִּי זֶה מוֹרָה עַל שֶׁנִּפְגַּם קְדֻשַּׁת לְבָבוֹ.

חג הסוכות

טועמיה

ענינא דיומא

הטעימני טעם ספּה

איש אחד עשה ספּה יקרה ועלה לו בסכום רב ובקש את רבנו זצוק"ל על קדוש להספּה, והלך עמו מוהרנ"ת, והעיר מוהרנ"ת שהספּה אינה פשרה כל כך על פי הדין, ורבנו זצוק"ל שתק ובשראה מוהרנ"ת, שרבנו זצוק"ל שותק, שתק גם הוא. בדרך חזרה אמר לו רבנו זצוק"ל: יהודי שמיגע עצמו כל כך ומוציא כל כך הוצאות על הספּה, אתה בא לפסלה מחמת חמרות יתרות ולשבר רוחו?...

פעם בליל יום טוב ראשון של חג הסוכות ביעת הסעודה, אמר רבי נחמן מטרטשין למוהרנ"ת זצוק"ל שביעת אחר שהתיגע משך כל היום בבגית הספּה טועמים טעם אחר בקדשת הספּה, נענה לו מוהרנ"ת זצוק"ל ואמר לו: "אולם זאת לא נסית עדיו, לצעק כל היום: 'רבוננו של עולם הטעימני טעם ספּה', וכי איזה טעם היית טועם אחר כך בקדשת הספּה?"

אבני"ה ברזל

חג הסוכות

טועמיה

ענינא דיומא

סָכָה – הֵינּוּ תַּפְלָה בְּכַח

בְּחִינַת סָכָה כְּמוֹ שְׁכָתוּב: תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אֲמִי, הִיא בְּחִינַת מַה שְּׁמוֹתֶפֶלְלִין בְּכַח, שֶׁהוּא מִכְנִיס כָּל כּחוֹ בְּאוֹתִיּוֹת הַתַּפְלָה, בְּבְחִינַת כָּל עֲצֻמּוֹתֵי תֵאמֹרָנָה בְּחִינַת סָכָה כְּמוֹ שְׁכָתוּב: וּבְעֲצֻמוֹת וְגִידִים תִּשְׁכַּכְנִי.

וּבִשְׁבִיל זֶה, סָכָה, הֵינּוּ תַּפְלָה בְּכַח, הִיא סִגְלָה לְבָנִים וְכו', וְזֶה בְּחִינַת: תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אֲמִי, הֵינּוּ בְּחִינַת סָכָה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת עֲבוּר. וּבִשְׁבִיל זֶה, וְתַתְּפִלַּל חֲנָה עַל ה' עַל דִּיקָא. שֶׁהִיא בְּחִינַת סָכָה:

גַּם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סִגְלָה לְבָנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל לָךְ לָךְ מֵאֶרֶץ, וְשֵׁם תִּזְכֶּה לְבָנִים, כִּי נִחַלְתָּ ה' בָּנִים, וְזֶה מִחֲמַת "שִׁכָּר פְּרִי הַבֶּטֶן", שִׁכָּר סָכָה, בְּחִינַת: "תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אֲמִי". כִּי עֶקֶר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא עַל יְדֵי כַח מַעֲשִׂיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "כַּח מַעֲשִׂיו וְכו' לֵתַת לָהֶם נִחַלְתָּ" וְכו'. וְכַח הַזֶּה הוּא בְּחִינַת סָכָה, כָּל עֲצֻמוֹתֵי תֵאמֹרָנָה, בְּחִינַת בְּגִידִים וְעֲצֻמוֹת תִּסּוּכְכְנִי, בְּחִינַת: "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיָּה וּבִצֵּל יְדֵי כְּסִיתִיד":

וְזֶה בְּחִינַת "הַגִּיד לָךְ אָדָם מַה טוֹב וְכֵּה ה' הוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט", זֶה הַדִּין, בְּחִינַת: שְׁמָאֵלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי, "וְאֶהֱבֶה חֶסֶד", זֶה בְּחִינַת חֶסֶדִים הַפְּנִימִיִּים. "וְהִצַּנֵּעַ לְכַת", זֶה בְּחִינַת מְקִיפִים, בְּחִינַת סָכָה. כִּי דְפָנוֹת הַסָּכָה הֵם שְׁתֵּים כְּהִלְכָתָן, שֶׁהֵם נֶצַח וְהוֹד, וְשְׁלִישִׁית אֲפִלּוֹ טַפַּח שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוֹד. וְזֶה בְּחִינַת: "וְהִצַּנֵּעַ לְכַת", וְהִצַּנֵּעַ, זֶה בְּחִינַת יְסוֹד, מְגִלָּה טַפַּח וּמִכְסָּה טַפַּח וְלְכַת, זֶה בְּחִינַת נֶצַח וְהוֹד. "עַם ה' אֱלֹקֶיךָ" זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלֹקִי, כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה מִכַּח מַעֲשִׂיו כִּנ"ל:

וְלַעֲתִיד לָבוֹא שִׁיתְנַסּוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם עַל יְדֵי מִצְוֹת סָכָה, אִזְ נִתְקַיֵּם "אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שִׁפָּה בְּרוּרָה". שִׁפָּה רֹאשִׁי תַבּוֹת שֶׁל שִׁכָּר פְּרִי הַבֶּטֶן, הֵינּוּ בְּחִינַת סָכָה כִּנ"ל:

ליקוטי מוהר"ן וקל"מ תורה מה

חג הסוכות

טוֹעַמִּיָּה

ענינא דיומא

עַל יְדֵי מַצּוֹת נְטִילַת לֹולָב וּמִינֵיו זוֹכָה

לְגִלוֹת הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ
לַיָּדַע שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וּלְגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם
אֶפְלוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִים.

וְלִהְכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
אֶפְלוּ בְּכָל הַמַּדְרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת.

וּלְקַשֵּׁר הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ לְתוֹךְ הַלֵּב
שִׁיְהִיָּה לְבוֹ בְּרִשּׁוֹתוֹ.

וּלְאַהֲבָא אֶת עַצְמוֹ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה.

וּלְבּוֹא לְאוֹר הָאַהֲבָה שְׂבִדַּעַת
שֶׁהוּא אוֹר הַגְּנוּז.

וּיִתְגַּלוּ הַצְּדִיקִים וְהַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה.

וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַבֶּה שְׁלוֹם רַב בְּעוֹלָם.

ליקוטי עצות סוכות ע"פ ליקוטי מוהר"ן תורה לג

חג הסוכות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

על ידי הלמוד הנה מתקרבין הכל לה' יתברך

וְזֶה בְּחִינַת שְׂמִינַת בֵּית הַשְּׂוֹאבָה, בְּחִינַת וּשְׂאֲבָתָם מֵיָם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הַיְּשׁוּעָה. כִּי אֵלּוּ הַמַּיִם שׂוֹאֲבִין מֵיָם הַחֲכָמָה הַנ"ל שְׂמִינַתָּהּ אֵז בְּסִכּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם וְכו'. וְזֶהוּ שְׂתַרְגֵּם וּשְׂאֲבָתָם מֵיָם בְּשִׁשּׁוֹן, וְיִתְקַבְּלוּן אוֹלְפָן חֲדָת. כִּי זֶה עֵקֶר עֲסָקָנוּ בְּכָל הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַלָּלוּ לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל אוֹלְפָן חֲדָת לְמוֹד חֲדָשׁ בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְקָרֵב עֲצִמָנוּ וּלְקָרֵב כָּל בָּאֵי עוֹלָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שְׁנֵה עֵקֶר בְּחִינַת הָאֶרֶת בֵּן וְתַלְמִיד שְׁאֵנוּ עוֹסְקִין בּוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו'.

וְעַתָּה אָנוּ זוֹכִין בְּשְׂמִינַת בֵּית הַשְּׂוֹאבָה לְשָׁאֵב וּלְקַבֵּל זֶה הַלְמוּד הַקָּדוֹשׁ בְּחִינַת וְיִתְקַבְּלוּן אוֹלְפָן חֲדָת. וְאֵז הַשְּׂמִינָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה לְמוֹד הֵנָּה שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְקַרְבִּין הַכֹּל לַה' יִתְבָּרֵךְ שְׁנֵה עֵקֶר הַשְּׂמִינָה שֶׁל כָּל הַשְּׂמִינּוֹת בְּחִינַת בְּרִבּוֹת צְדִיקִים יִשְׁמַח הָעָם, בְּחִינַת יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו הַפֶּן וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ הַנֶּאֱמָר כְּשֶׁנִּתְרַחֲקִין חֵס וְשְׁלוֹם מֵה' יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל עַל יְדֵי הַלְמוּד הֵנָּה בְּחִינַת אוֹלְפָן חֲדָת שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְקַרְבִּין הַכֹּל לַה' יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי זֶה הַשְּׂמִינָה גְדוֹלָה בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי נִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי הַתְקַרְבוֹת הָרְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר, שְׁנֵהוּ בְּחִינַת יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו:

ליקוטי הלכות נדרים ג' ל

עמוד זה נתרם ע"י יוחאי בן מוזל ואוהד בן מוזל הי"ו
ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בזכות רבינו הק'

חג הסוכות

טועמיה

ענינא דיומא

סגלת מצות סכה

על־ידי מצות סכה זוכין לשפּע אלקי שהוא בחינת
רוח הקדש, הינו שזוכין להשיג שכל גדול שהיא
בחינת מקיפין של המוח, שהיא בחינת השכל
שבא לאדם בלא שום הקדמה אלא על־ידי שפּע
אלקי, שכל עבודת האדם בעולם הזה הוא
בשביל זה כדי שיוזכה להשיג המקיפין שהם עקר
שעשוע עולם הבא.

על־ידי מצות סכה זוכין לטהרת הלב, ועל־ידי זה
זוכין לפרש שיחתו היטב לפני השם יתברך
פראוי, לדבר בכל פעם דבורים חדשים שהם
בחינת רוח הקדש.

סכה היא סגלה לבנים ומצלת מריב ומחלוקות,
ונדחה השקר ומתגבר האמת, ונתגלה הרבי
האמת שבדור, ועל־ידי זה הכל יחזרו להשם
יתברך אפלו אמות העולם לעבדו שכם אחד.

לקוטי עצות סוכות

עמוד זה נתרם

לזכות יהודה בן כוכבה ומשפחתו שיחיו

הושענא רבא

טוענייה

ענינא דיומא

גִּמְרֵ הַחוּתָם – אֶמֶת לְאֶמֶתוֹ

בַּתְּחִלָּה בִּר"ה וְיוֹה"כ חוּתְמִין הִקְדְּשָׁה בְּבַחֲנֵינַת חוּתָם אֶחָד שֶׁהוּא אֶמֶת, לְאַחֲזֵ עֲצָמוֹ בְּדֶרֶךְ הָאֶמֶת תָּמִיד, וּלְבַלִּי לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאל רַק לִהְיוֹת חֲזָק לְשׁוּב בְּתִשְׁבָּה תָּמִיד, וְזֶה בְּחִינַת עֵיל וְכו' כִּנ"ל, וְאִף עַל פִּי שְׁגָם בָּזָה יֵשׁ בְּחִינַת עֵיל וְנִפְיָק רָצוּא וְשׁוּב, אֲבָל הַכֹּל בְּכֻלָּל הוּא בְּחִינַת עֵיל וְכִנ"ל. אֲבָל אַחֵר כֶּךָ בְּסִכּוֹת מִתְקַנֵּין בְּיוֹתֵר בְּחִינַת וְנִפְיָק בְּכַח הָעֲבוּדָה וְהַתְקוּנִים שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁעָשׂוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפוּר וְכִנ"ל, וְאִזְ צְרִיכִין לַחֲתֹם הִקְדְּשָׁה בְּבַחֲנֵינַת חוּתָם שְׁנֵי שְׁעָקֵר הַחוּתָם הוּא אֶמֶת וְכִנ"ל, הֵינּוּ כִּי לְפַעְמִים יָכוֹל הָאָדָם לִפְלֹחַ ח"ו עַל יְדֵי הָאֶמֶת דִּיקָא, כִּי יוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ שֶׁבְּאֶמֶת קִלְקַל הִרְבֵּה, וְגַם עֲתֵה הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְעַל כֵּן מִסִּיתוֹ הִבְעֵל דְּבַר בְּהָאֶמֶת שְׁלוֹ לְדַחוּתוֹ לְגִמְרֵי ח"ו, כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע כְּדִבְרֵים הָאֵלּוּ בְּפִרוּשׁ מִכַּמָּה אֲנָשִׁים שֶׁיֵּצְאוּ מֵעוֹלָמָם לְגִמְרֵי עַל יְדֵי הָאֶמֶת הַזֶּה, אֲבָל כְּבָר גָּלוּ לָנוּ צְדִיקֵי אֶמֶת שֶׁהָאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ אֵינוֹ כֵּן.

וְזֶה בְּחִינַת בְּקִיאוֹת הַנ"ל שֶׁצָּרִיף כָּל אָדָם הַרוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ וּלְיִלְף בְּדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהָעָקֵר הוּא לָקִים אִם אֶסֶק שְׁמִים שֶׁם אֶתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוּל הַנֶּפֶךְ, שֶׁאֶפְלוּ בְּשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת סְמוּכִין לֵה' יִתְבָּרֵךְ וְאִין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁדִּבֶּר אֲדָמוֹר ז"ל הִרְבֵּה בָּזָה, שֶׁבּוֹדָאֵי צְרִיכִין לְשָׁמֵר עֲצָמוֹ מִן הַחֲטָא, וְאֶפְלוּ מִפְּגָם כָּל שֶׁהוּא, אֲבָל אִף עַל פִּי כֵן אֶפְלוּ אִם נִכְשָׁל כְּמוֹ שֶׁנִּכְשָׁל אֶפְלוּ אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים, אִף עַל פִּי כֵן בְּכָל עֵת וְרִגַע חֲסִידֵי ד' לֹא תָמוּ, וִיכוּלִין בְּכָל עֵת לִקְרֹב עֲצָמוֹ לֵה' יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, כִּי גָדוֹל ה' מְאֹד וּלְגִדְּלוֹתוֹ אֵין חֶקֶר וְכו', וְיֵשׁ עֲנִין שִׁיתְהִפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה וְכו' כְּמִבְּאֵר שִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת אֵלּוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְיוֹתֵר מֵזֶה דִּבֶּר עֲמָנוּ פֶּה אֶל פֶּה. וְזֶה עָקֵר הָאֶמֶת לְאֶמֶתוֹ בְּחִינַת חוּתָם ב' שֶׁל בְּחִינַת וְנִפְיָק, בְּחִינַת וְאַצִּיעָה שְׁאוּל הַנֶּפֶךְ שֶׁהוּא חוּתָם עַל חוּתָם שֶׁשׁוּמֵר הָאֶמֶת הִרְאָשׁוֹן, בְּבַחֲנֵינַת הַשּׁוּמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם, כִּי גַם הָאֶמֶת בְּעֲצָמוֹ צָרִיף שְׁמִירָה גְדוֹלָה שְׁלֹא יִטְעָה עַל יְדֵי הָאֶמֶת שְׁלוֹ כִּנ"ל.

ליקוטי הלכות שבת ז' סג

עמוד זה נתרם לזכות
ר' נתן יעקב בן יענטא פראדל שיחי

סוכות ושמח"ת

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

עַל יְדֵי אֲמִירַת הַלֵּל
בְּקוֹל גָּדוֹל, זֹכִים
לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ספר המידות אהבה ח'

עַל יְדֵי שְׂמִיחָה
בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, זֹכֶה
לְעֵבֶד אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה.

ספר המידות שמחה כ"ה

עמוד זה נתרם לזכות נתנאל בן מרים גאלדא
רויזא ומשפחתו שיחיו

שמחת תורה

טועמיה

ענינא דיומא

מקבץ התקונים של כל השנה

בי שמיני עצרת הוא גמר וסוף כל הימים טובים, וכל התקון של ראש השנה ויום הכפורים נגמר בשמיני עצרת כידוע בכתבים. ועל כן נקרא עצרת לשון אספה שאוסף ומקבץ כל התקונים שנעשו בכל השנה, בפרט בימים טובים וראש השנה ויום הכפורים הכל נאסף ונתקבץ בשמיני עצרת שאז נגמר כל התקונים. כי הוא הגמר של חג הסוכות שהוא רגל האחרון שנקרא חג האסיף תקופת השנה שבו מקיף וסובב כל השנה, כי תקון כל ימות השנה נכלל ונגמר בו.

על כן גזמרינן אז כל התורה וקורין כל ישראל לתורה, כי עקר התקון על ידי הנקדה שהוא כלל התורה שנגמרת אז שאז כל אחד ואחד מישראל מקבל נקדתו מהתורה ומאירה בכל ישראל וכל כל אחד בחרו שעל ידי זה נשלם ונגמר התקון של כל השנה, כי עקר כלל כל התקונים על ידי הנקדה כנ"ל.

ועל כן אז השמחה גדולה מאד מאד מחמת שמאירין אז כל הנקדות של כל ישראל. וכלן מאירין זה בזה ונתוסף האור ביותר ויותר על ידי כלליות הארות הנקדות זה בזה. ועל ידי זה נתרבה השמחה מאד מאד, כי כל הנקדות הם בחינת צדיק כנ"ל ובבחינת צדיק שם עקר השמחה, כמו שכתוב אור צדיקים ישמח. וכתוב שמחו צדיקים בה'. וכתוב וצדיקים ישמחו יעלצו וכו'. וכתוב אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה, אמן ואמן:

ליקוטי הלכות נשיאת כפיים ה' לא

עמוד זה נתרם

לזכות אליהו בן מירל ומשפחתו שיחיו

כמבאר בלשון לעז רמז עמוקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

האט זיך דער מלך אויפגעשטעלט, און האט געזאגט צום זון, באַשר איך בין א שטערן זעהער, זע איך אז דו וועסט אמאל אראפ פון דער מלוכה, בוכן זאלסטו זען אז דו זאלסט נישט האבן קיין עצבות, אז דו וועסט אראפ פון דער מלוכה, נאר דו זאלסט פרייליך זיין. און אז דו וועסט פרייליך זיין וועל איך אויך פרייליך זיין, אפילו אז דו וועסט האבן עצבות, וועל איך אויך פרייליך זיין, וואס דו ביסט קיין מלך נישט, ווארן דו קערסט זיך קיין מלך נישט צו זיין, ווארן דו ביסט זיך נישט פרייליך. (כלומר אז דו ביסט אזוי א מענטש וואס דו קאנסט דיך נישט דערהאלטן אז דו זאלסט תמיד פרייליך זיין אפילו אז דו גייסט אראפ פון דער מלוכה, קערסטו נישט זיין קיין מלך).

לושמיר, אז דו וועסט פרייליך זיין, וועל איך משונה פרייליך זיין.

תרגום

עמד המלך ואמר לבנו: היות שאני חוזה בכוכים, ואני רואה שאפה עתיד לירד מן המלוכה, בכן תראה שלא יהיה לך עצבות כשתרד מן המלוכה. רק תהיה בשמחה. וכשתהיה בשמחה גם אני אהיה בשמחה. גם כשתהיה לך עצבות, אף על פי כן אני אהיה בשמחה על שאין אפה מלך. כי אינך ראוי למלוכה, מאחר שאינך יכול להחזיק עצמך בשמחה כשאפה יורד מן המלוכה. אבל כשתהיה בשמחה אזי אהיה בשמחה יתרה מאד:

סיפורי מעשיות תחילת מעשה י"ג

זמני שבת קודש חוה"מ סוכות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:37	5:36	5:53	5:36	5:46	5:35	5:57	6:01
שקיעה ערב שב"ק	6:17	6:16	6:15	6:16	6:16	6:15	6:19	6:23
חצות הלילה	12:40	12:41	12:41	12:38	12:40	12:39	12:54	12:53
עלות השחר	5:28	5:28	5:29	5:27	5:28	5:27	5:40	5:42
עטיפת הטלית	5:50	5:51	5:51	5:49	5:50	5:49	6:09	6:07
נץ החמה	6:40	6:40	6:41	6:40	6:40	6:40	7:13	7:03
סוף זמן קר"ש מג"א	8:46	8:47	8:47	8:45	8:46	8:45	8:59	9:00
חצות היום	12:26	12:27	12:27	12:25	12:27	12:25	12:46	12:43
שקיעה שב"ק	6:16	6:15	6:14	6:14	6:15	6:14	6:17	6:21
צאת השבת	6:48	6:49	6:50	6:47	6:49	6:48	7:05	7:33
צאה"ש 72 דק'	7:28	7:27	7:26	7:27	7:27	7:26	7:29	

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלושה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

זמני שמחת תורה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:33	5:32	5:49	5:42	5:42	5:41	5:51	5:56
שקיעה ערב שב"ק	6:13	6:12	6:11	6:12	6:12	6:11	6:13	6:18
חצות הלילה	12:36	12:37	12:37	12:35	12:37	12:35	12:48	12:48
עלות השחר	5:30	5:30	5:31	5:29	5:30	5:29	5:45	5:46
עטיפת הטלית	5:52	5:53	5:53	5:51	5:52	5:51	6:13	6:10
נץ החמה	6:42	6:43	6:43	6:42	6:42	6:42	7:18	7:06
סוף זמן קר"ש מג"א	8:46	8:47	8:48	8:45	8:47	8:46	9:01	9:01
חצות היום	12:25	12:26	12:27	12:24	12:26	12:25	12:45	12:42
שבע שעות	1:23	1:23	1:24	1:21	1:23	1:22	1:40	1:38
שקיעה שב"ק	6:12	6:11	6:10	6:11	6:11	6:10	6:11	6:18
צאת השבת	6:45	6:46	6:46	6:44	6:46	6:44	6:59	7:30
צאה"ש 72 דק'	7:25	7:24	7:22	7:23	7:24	7:23	7:23	